«خرابکاری» در خطوط گازی نورداستریم

روسیه متهم ردیف اول

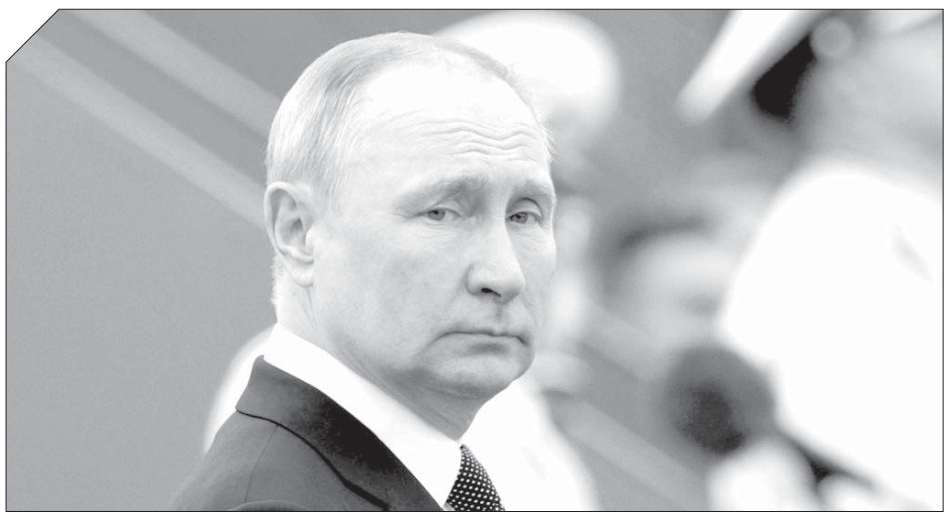

چندین نشت عمده و ناگهانی در خطوط لوله گاز نورداستریم که گاز روسیه را از طریق دریای بالتیک به اروپا می‌رساند، گمانه‌زنی‌های متفاوتی را درباره چرایی این حادثه و احتمال عمدی‌بودن آن رقم زده است؛ هرچند پاسخ روشنی درباره گروه‌ها یا دولت‌هایی که در شرایط فعلی از این وضعیت منتفع خواهند شد، وجود ندارد. اما درباره این موضوع چه می‌دانیم و چه نمی‌دانیم؟ تاکنون دولت‌ها از متهم‌کردن مستقیم دولتی دیگر طفره رفته‌اند؛ هرچند به‌طور تلویحی پیکان اتهام را به سمت کشوری خاص نشانه گرفته‌اند. بیانیه برخی کشورها در مقایسه با کشورهایی که مستقیما درگیر این «حادثه» شده‌اند نیز دست‌کم در لحن متفاوت بوده است. مسکو که از این طریق تجارت «نصفه‌نیمه» انرژی با اتحادیه اروپا را ادامه می‌دهد، در تازه‌ترین واکنش خود این حادثه را «خرابکاری» در خط انتقال گاز روسیه به اروپا توصیف و آن را «تروریسم دولتی» خوانده و خواستار تحقیقات جدی بین‌المللی دراین‌باره شده است. اتحادیه اروپا هم هم‌داستان با روسیه گفته بر این اعتقاد است که «خرابکاری» دلیل این حادثه بوده؛ هرچند از متهم‌کردن کشوری خاص حذر کرده است. فاتیح بیرول، رئیس آژانس بین‌المللی انرژی، بدون نام‌بردن از فرد یا کشوری خاص گفت «پرواضح» است که چه کسی پشت این ماجراست.

این در حالی است که سوئد و دانمارک گزارش رسمی خود را در مورد چهار مورد نشتی خط لوله نورداستریم تقدیم شورای امنیت سازمان ملل کردند. در این گزارش علت حادثه «انفجار صدها کیلو تی‌ان‌تی در زیر دریا» اعلام شده است. انفجارهایی که ۲.۳ و ۲.۱ در مقیاس ریشتر قدرت داشته‌اند.

قرار است اعضای شورای امنیت سازمان به درخواست روسیه در نیویورک تشکیل جلسه دهند. پیش‌تر کرملین اتهامات درباره نقش‌داشتن روسیه در این «خرابکاری» را «احمقانه» دانسته و در عوض ادعا کرده بود این واشنگتن است که از این حادثه منتفع می‌شود و می‌تواند میزان فروش گاز مایع (LNG) به اروپا را افزایش دهد. سرگئی ناریشکین، رئیس آژانس اطلاعاتی روسیه، دراین‌باره گفت غرب «هر کاری از دستش برمی‌آید» انجام می‌دهد تا هویت عاملان را بپوشاند. از سوی دیگر، کاخ سفید اتهام واردشده از سوی کرملین را رد کرده و لوید آستین، رئیس پنتاگون، به ذکر این نکته که هنوز برای اتهام‌زدن به کسی زود است و باید تحقیقات کامل شود، بسنده کرده است.

دلیل خرابکاری

یان کریستین کاک، فرمانده نیروی دریایی آلمان، در گفت‌وگو با نشریه آلمانی دی‌ولت که هفته گذشته منتشر شده و به نظر می‌رسد قبل از حوادث اخیر ضبط شده باشد، می‌گوید: «روسیه ظرفیت درخور توجهی در زیر آب ایجاد کرده است. نه‌تنها در کف دریای بالتیک، بلکه در اقیانوس اطلس که زیرساخت‌های بسیار مهمی مانند خطوط لوله یا کابل‌های زیردریایی فناوری اطلاعاتی را در خود جای داده‌اند».

این در حالی است که در کنار خط لوله نورداستریم، خط لوله جدیدی به‌تازگی بین نروژ و لهستان ساخته شده است که یکی از عمده هدف‌های آن، پایان‌دادن به وابستگی اروپا به گاز روسیه و بالابردن امنیت انرژی اتحادیه اروپا عنوان شده است. کریستین برزینا، پژوهشگر ارشد بنیاد دفاعی-امنیتی «ژرمن‌مارشال» آمریکا، دراین‌باره معتقد است: «می‌توان با یک عملیات خرابکارانه، اروپایی‌ها را در واقع مرعوب کرد. برای اینکه اگر آنها (روس‌ها) قادرند که این خط لوله‌ها در بستر دریای بالتیک را منفجر کنند، می‌توانند مشابه همین اقدام را روی خط لوله‌های جدیدالاحداث هم انجام دهند. بااین‌حال، اگر این یک خرابکاری باشد، خسارت به خط لوله‌ای وارد شده که سازنده‌اش شرکت دولتی گازپروم و شرکای اروپایی‌اش هستند و بابت آن میلیاردها دلار هزینه کرده‌اند».

واقعیت این است که روسیه را عامل چنین خرابکاری‌ای تصورکردن، «گره کور معما» را حل نمی‌کند؛ چنین خسارتی به معنای این است که مسکو یکی از اهرم‌های فشار بر اروپا را به این ترتیب از دست می‌دهد. اروپا در حالی برای یافتن منابع گازی به‌جز روسیه در آستانه فصل سرما تلاش می‌کند که روسیه بر روی تحمیل شرایط خود برای انتقال گاز از این محور در شرایط بحرانی‌تر می‌توانست حساب باز کند.

در هر صورت، چه پیکان اتهام را متوجه مسکو بدانیم و چه ندانیم، نمی‌توان منکر این واقعیت شد که کی‌یف در این ماجرا ذی‌نفع اصلی است. دولت اوکراین مدت‌هاست از اروپا خواسته تا خرید انرژی از روسیه را به‌طور کامل متوقف کند و حالا مختل‌شدن گازرسانی روسیه از طریق نورداستریم، این درخواست کی‌یف را به واقعیت نزدیک‌تر کرده است. به نوشته یورونیوز، کارشناسان می‌گویند توجه به میزان خسارت واردشده و فاصله نشتی‌ها از یکدیگر در دو خط لوله، مشخص می‌کند این اقدام یک اقدام «عمدی» و «برنامه‌ریزی‌شده» بوده است. مؤسسات زلزله‌نگاری دانمارک و سوئد که روز دوشنبه قدرت ارتعاشات در کف دریای بالتیک را ثبت کرده‌اند، معتقدند کانون این ارتعاشات زیر بستر دریا، جایی که زمین‌لرزه واقعی رخ می‌دهد، نبوده است. یک منبع دفاعی بریتانیایی در همین رابطه به شبکه اسکای‌نیوز گفته که این حمله احتمالا از قبل برنامه‌ریزی شده و با استفاده از مین‌های زیر آب یا سایر مواد منفجره از راه دور منفجر شده است. اولیویه الکساندر، تحلیلگر مسائل اطلاعاتی، دراین‌باره به رویترز می‌گوید: «شدت و قدرت این انفجارها نشان می‌دهد که می‌توانسته از جانب روسیه بوده باشند. البته در تئوری، آمریکا هم قدرت چنین کاری را دارد، ولی به نظر من انگیزه‌ای برای چنین کاری نداشته». از نظر این کارشناس درست است که ایالات متحده از مدت‌ها پیش از اروپا خواسته تا به وابستگی به گاز روسیه پایان دهد، اما با توجه به اینکه در زمان حادثه گازی از طریق نورداستریم به اروپا پمپاژ نمی‌شده، انگیزه کمی برای منفجرکردن آن داشته است. او می‌گوید آنها موفق شده بودند بدون چنین کاری نورداستریم ۲ را عملا از کار بیندازند».

به اعتقاد برخی از کارشناسان، این احتمال وجود دارد که این آسیب توسط دستگاه‌هایی وارد شده باشد که در بازار تجاری موجود هستند، اما با توجه به مقیاس و دقت، احتمال بیشتری وجود دارد که توسط بازیگری با دسترسی به فناوری پیشرفته‌تر انجام شده باشد. روسیه دراین‌باره ردپای یک دولت را پشت این «خرابکاری» می‌بیند.

دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، می‌گوید «تصورش هم سخت است که بخواهیم چنین عمل تروریستی‌ای در این ابعاد و مقیاس را بدون دخالت دولتی از نوع تروریستی میسر بدانیم».

شورای امنیت سازمان ملل قرار است به درخواست روسیه آسیب‌های وارد به خطوط لوله گاز را به بحث بگذارد. هم‌زمان کشورهای اروپایی با تکیه بر تحقیقات میدانی خود، سعی در روشن‌شدن ماجرا دارند. مارک سویرچینسکی، تحلیلگر دفاعی اندیشکده لهستانی «پولیتیکا اینسایت»، بر این باور است که رویارویی بیشتر مستقیم غرب با روسیه که به واسطه تجاوز مسکو به اوکراین به بیشترین حد خود رسیده است، در این اوضاع به نفع هیچ‌یک از طرفین نیست.

این در حالی است که سوئد و دانمارک گزارش رسمی خود را درباره چهار مورد نشتی خط لوله نورداستریم تقدیم شورای امنیت سازمان ملل کرده‌اند. در این گزارش علت حادثه «انفجار صدها کیلو تی‌ان‌تی در زیر دریا» اعلام شده است.

تردید آلمان و آمریکا نسبت به عضویت اوکراین در ناتو

دولت اوکراین روز جمعه و پس از آنکه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، رسما فرمان الحاق چهار منطقه در شرق و جنوب شرق اوکراین و افزوده‌شدن آنها به خاک روسیه را امضا کرد، درخواست کرد به عضویت ناتو پذیرفته شود. استونی، لتونی و لیتوانی، سه کشور بالتیک عضو پیمان آتلانتیک شمالی نیز خواهان پیوستن سریع اوکراین به ناتو هستند، اما آلمان و آمریکا درباره عضویت اوکران در ناتو به دلیل نگرانی از اینکه پای ناتو به جنگ کشیده شود، تردید دارند. وزرای خارجه استونی، لتونی و لیتوانی نوشتند: «یاران اوکراین از بالتیک کاملا از پذیرش هرچه سریع‌تر اوکراین به ناتو حمایت می‌کنند. شجاعت الهام‌بخش اوکراین تنها می‌تواند اتحاد ما را تقویت کند». کشورهای بالتیک در سطح بین‌المللی نیز به‌عنوان متحدان نزدیک اوکراین مورد فشار روسیه قرار دارند. این همسایگان «کوچک» روسیه در بالتیک، نگران تجاوز روسیه به خاک خود هستند. برخلاف این کشورها، آلمان رویکرد دیگری در قبال عضویت اوکراین در ناتو دارد. دولت آلمان نسبت به تسریع پذیرش اوکراین در ناتو ابراز نگرانی کرده است. آنالنا بربوک، وزیر امور خارجه آلمان گفت: «ما به حمایت از حق دفاع از خود اوکراین، ازجمله با تحویل سلاح‌های سنگین ادامه می‌دهیم، اما هر کاری که لازم است نیز انجام خواهیم داد تا اطمینان حاصل کنیم پای سایر کشورها و ناتو به این جنگ کشیده نشود». کریستین لامبرشت، وزیر دفاع آلمان نیز اظهارات مشابهی را مطرح کرد. لامبرشت گفت اوکراین در انتخاب هر پیمانی آزاد است، با این حال، پیوستن به ناتو منوط به شرایط خاصی است و این موضوع در میان ۳۰ کشور ناتو مورد بحث قرار خواهد گرفت. در این میان، آمریکا نیز درباره عضویت اوکراین تردید نشان می‌دهد. جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، گفته است پرونده عضویت اوکراین باید در زمان دیگری بررسی شود. سالیوان در عین حال تأکید کرد که همه تصمیمات مربوط به عضویت در ناتو بر عهده نامزدهای عضویت و اعضای این پیمان است. اوکراین در واکنش به الحاق سرزمین‌های خود به روسیه، درخواست عضویت در ناتو را دوباره مطرح کرده است. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین، درخواست پذیرش سریع کشورش در ناتو را امضا کرد. زلنسکی در ویدئویی که دقایقی پس از مراسم امضای الحاق چهار منطقه شرق اوکراین در کرملین پخش شد، اعلام کرد کشورش هرچه سریع‌تر می‌خواهد عضو ناتو شود. هنوز مشخص نیست این درخواست اوکراین چه عواقبی در پی خواهد داشت، اما برای پیوستن یک کشور به ائتلاف نظامی، همه کشورهای عضو ناتو باید موافقت کنند. به‌طورکلی، شرط لازم برای پیوستن به ناتو این است که کشور نامزد نباید درگیر جنگ و اختلاف‌های بین‌المللی بر سر مرزهای خود باشد. اوکراین در ۲۴ فوریه مورد تهاجم روسیه قرار گرفت و از آن زمان تاکنون از سرزمین خود دفاع می‌کند. در اوایل سال ۲۰۱۴ روسیه شبه‌جزیره کریمه در دریای سیاه اوکراین را نیز اشغال و کمی بعد آن را به خاک خود الحاق کرد.

آیا آنکارا رودرروی مسکو قرار می‌گیرد؟

روابط پیچیده روسیه و ترکیه گاهی ناظران بین‌المللی را به حیرت وامی‌دارد؛ چراکه در بسیاری امور ترکیه و روسیه رقیب سرسخت یکدیگر به شمار می‌روند؛ مسکو و آنکارا از دو اردوگاه متناقض در لیبی، سوریه و ناگورنو قره‌باغ پشتیبانی می‌کنند. افزون بر آن ترکیه عضو ناتو است، پیمانی که روسیه آن را دشمن و تهدید برای خود تلقی می‌کند؛ اما هر دو کشور روابط اقتصادی و فرهنگی گرم و عمیقی با هم دارند و آن‌چنان برای تعمیق روابط سیاسی تلاش می‌کنند که باعث می‌شود در بسیاری از موارد هم‌پیمانان غربی ترکیه احساس ناامیدی کنند.

با یک نگاه گذرا به نقشه امپراتوری‌های عثمانی و روسی، عوامل و علل این روابط پیچیده روشن می‌شود. از نگاه تاریخی هر دو امپراتوری به تناوب در مناطق بالکان و قفقاز و گاه اوکراین حاکمیت داشته‌اند که در نتیجه، همواره با یکدیگر همسایه و هم‌مرز می‌شدند و برای گسترش نفوذ در مرزهای مشترک، به رقابت و درگیری می‌پرداختند، تا جایی که این مرزها در میان آنها دست‌به‌دست می‌شدند و قبض و بسط می‌یافتند.

این رقابت و کشمکش تاریخی بلندمدت، تأثیرش را در روابط سال‌های اخیر مسکو و آنکارا نشان داده و در موارد گوناگون دو کشور را رودرروی هم قرار داده است. یکی از این موارد، رویارویی روسیه و ترکیه در جنگ جمهوری آذربایجان و ارمنستان بر سر ناگورنو قره‌باغ در ۱۹۸۸ است. در این جنگ روسیه با بهره‌گیری از نفوذش بر این دو کشور در حال جنگ، میانجیگری کرد و با وادارکردن آنها به توافق صلح، به جنگ پایان داد. در آن زمان روسیه به دو دلیل در وضعیت دشواری قرار گرفته بود؛ یکی به دلیل اینکه هر دو کشور جمهوری آذربایجان و ارمنستان بخشی از اتحاد جماهیر شوروی سابق بودند و شماری از جنگجویان پیشین شوروی داوطلبانه در کنار یک طرف جنگ و شماری در کنار طرف دیگر قرار گرفته بودند.

دلیل دوم این بود که روسیه ناچار بود با ترکیه که در جمهوری آذربایجان نفوذ داشت و از آن پشتیبانی می‌کرد، وارد تعامل شود و رضایتش را در توافق صلح به دست آورد. این نخستین بار در تاریخ معاصر بود که روسیه و ترکیه به‌عنوان دو دشمن دیرین با هم وارد مراوده و تعامل می‌شدند. آتش جنگ از سال ۲۰۲۰ به این سو بارها در ناگورنو قره‌باغ مشتعل شده است و ترکیه و روسیه برای خاموش‌کردن آن با هم گفت‌وگو کرده‌اند و تلاش مشترک انجام داده‌اند؛ هرچند نتوانسته‌اند شبح جنگ را یکباره از این منطقه دور کنند.

مورد دوم که روسیه و ترکیه را رودرروی هم قرار داد، جنگ کوزوو بود که در پی فروپاشی یوگسلاوی به وقوع پیوست. این منطقه هم جزء مناطقی بود که روسیه و ترکیه روابط تاریخی، نژادی و فرهنگی با آن داشتند. از سوی دیگر این دومین منطقه از مناطق تحت نفوذ شوروی سابق بود که در آن جنگ رخ می‌داد و قدرت‌های دیگر جهان برای تغییر توازن علیه منافع روسیه در آن مداخله می‌کردند. ترکیه همچنان که در ناگورنو قره‌باغ به اهداف محدودی دست یافته بود، این بار در بالکان نیز به برخی از اهدافش رسید. البته تنش‌ها در منطقه بالکان سال ۲۰۲۰ بار دیگر بالا گرفت. گزارش‌ها نشان می‌دهد که در یک ماه اخیر نیز در مرز میان صربستان و کوزوو درگیری مسلحانه رخ داده است. پس از دو مورد یادشده، حوادث دیگری نیز در صحنه جهانی به وقوع پیوست که روسیه و ترکیه در برابر آنها موضع جداگانه گرفتند و بار دیگر به رقابت و کشمکش پرداختند. در نتیجه انقلاب‌های بهار عربی در ۲۰۱۱، سوریه و لیبی، دو کشور متحد روسیه، درگیر جنگ‌های داخلی شدند. روسیه در سال ۲۰۱۵ به پشتیبانی متحدش، سوریه پرداخت و مستقیما در این کشور مداخله نظامی کرد. در مقابل، ترکیه از گروه‌های مسلح ضد رژیم دمشق پشتیبانی کرد و در سال ۲۰۱۶ از مرز جنوبی‌اش به سوریه لشکر کشید و مناطقی را تحت کنترل درآورد و تمامیت ارضی متحد روسیه را به رسمیت نشناخت. در لیبی نیز روسیه و ترکیه در مقابل هم قرار گرفتند. شرکت خصوصی نظامی روسیه موسوم به «واگنر» سال ۲۰۱۹ در صحنه جنگ لیبی حضور پیدا کرد و به پشتیبانی از ارتش ملی لیبی و مجلس نمایندگان این کشور که متعلق به یکی از دو حکومت رقیب در لیبی است، وارد نبرد شد. در مقابل، ترکیه سال۲۰۲۰ به کمک نظامی حکومت وحدت ملی لیبی که سازمان ملل متحد به رسمیت شناخته بود، پرداخت؛ اما پس از آن مسکو و آنکارا وارد یک سلسله گفت‌وگوهای دامنه‌داری شدند و با پذیرش عقب‌نشینی از برخی مواضع، توانستند رقابت‌ها و کشمکش‌های خود را در سوریه و لیبی به حالت توقف و رکود درآورند و از رویارویی نظامی مستقیم دور بمانند.

ولادیمیر پوتین در ۲۰۲۲ آتش جنگ را در اوکراین برافروخت. محاسبه پوتین این بود که اوکراین به‌سرعت فرو می‌پاشد و او آن را به روسیه ملحق می‌کند؛ اما پس از گذشت شش ماه روشن شد که در اشتباه بوده است. غرب با سرازیرکردن سلاح و مهمات نظامی به اوکراین و تحریم‌های سخت علیه روسیه، نقش مهمی در روند جنگ ایفا کرد و نگذاشت که پوتین به آرزویش برسد. در این مدت ترکیه به نیروهای مسلح اوکراین کمک می‌کرد و پهپاد در اختیار آنها قرار می‌داد.

حال با توجه به اینکه روسیه برای رسیدن به اهدافش در اوکراین با دشواری‌های زیادی روبه‌رو است و با درنظرداشتن بحران‌ها و تنش‌های موجود در صربستان، لیبی، ارمنستان و جمهوری آذربایجان، این پرسش مطرح می‌شود که آیا تفاهم و توازن میان روسیه و ترکیه پایان خواهد یافت؟ درحالی‌که پوتین برای یک‌طرفه‌کردن جنگ در اوکراین، در ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۲، فرمان بسیج نیروهای ذخیره در کشور را صادر کرده است، ترکیه در سوریه تنش ایجاد می‌کند و در فکر اشغال مناطق بیشتر در این کشور است. همچنین به نظر می‌رسد که از یک سو کشمکش راکد و متوقف‌شده میان روسیه و ترکیه در لیبی در حال افزایش است و از سوی دیگر جمهوری آذربایجان و ارمنستان بار دیگر در آستانه جنگ قرار گرفته‌اند. اکنون آیا ترکیه با بهره‌برداری از درگیری روسیه در اوکراین، به گسترش منطقه نفوذش در مناطق دیگر خواهد پرداخت؟ البته در جهان سیاست، وقوع هر امر و تحولی امکان‌پذیر است.

منبع: ایندیپندنت

ادامه از صفحه اول

عقلانیت را در هر شرایطی از یاد نبریم

اینکه مطالبه‌جویی تبدیل به یک سرسام اجتماعی شود و نمایی از آشوب بیابد، نه‌تنها مطالبات را به تأخیر می‌اندازد بلکه از سوی دیگر باعث می‌شود تا مسیر رفع چاله‌های مطالبه‌گری با موانع سختی روبه‌رو شود. از سوی دیگر سوءاستفاده‌ها را نیز نباید از یاد برد. نیروها و کنشگران سیاسی بارها نشان داده‌اند که منافع حزبی را نسبت به هر چیز دیگری ارجح می‌دانند. مخصوصا اگر شکست‌های زیادی را تجربه کرده باشند، بهترین وقت برای بهره‌برداری آنها زمانی خواهد بود که رفتارهای غیرمدنی میاندار دریافت مطالبات اجتماعی و اقتصادی می‌شوند. اعتراض یک اصل است و هرگز نباید آن را کنار گذاشت. ضامن حیات مدنی هر کشوری اعتراض است اما به همین میزان ضامن مرگ اجتماعی هر کشوری نیز رفتارهای غیرمدنی خواهد بود. برای همین باید بدون تعارف و لکنت هم از مطالبه‌جویی دفاع کرد و هم مطالبه‌جویی غیرمدنی را که موجب بهره‌برداری کنشگران سیاسی می‌شود، نفی کرد. نیروها و مدیران اجرائی نیز باید برای جلوگیری از این سوءاستفاده‌ها آستین‌ها را بالا بزنند تا مسیر انسداد رفتارهای غیرمدنی و سوءاستفاده‌های سیاسی بسته شود. لطفا برای ناکارآمدی‌های اجرائی فکری بکنید. مردم به همان اندازه که نمی‌توانند تاوان رفتارهای غیرمدنی در اعتراضات را بدهند، قطعا دیگر تحمل ناکارآمدی را هم ندارند. همه ما مسئول هستیم تا برای ساماندهی این دو نیرو تلاش کنیم؛ یکی آنکه بیاموزیم توجه به مطالبات یک فریضه است و دیگر اینکه از یاد نبریم دستیابی به مطالبات نیازمند عقلانیت ملی، مدنیت و نیفتادن در چاله‌هایی است که برخی کنشگران سیاسی از هر طیف و دسته‌ای می‌توانند در ایجاد آن نقش داشته باشند.

برگ سبز،کارت موتور،کارت سوخت،سند کمپانی موتور سیکلت زونتس رنگ آبی شماره پلاک۶۶۳۹۹ ایران ۱۴۴ مدل ۱۳۹۵ به شماره موتور ۰۲۴۹NDR۰۰۰۰۳۷ و شماره شاسی NDRFCHDKDGAH۰۰۰۱۰ بنام **زهره شفیع آبادی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز **خودرو فیدلیتی پرایم** رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ایران ۷۷ _ ۹۷۳ ی ۹۳ و شماره موتور SQRE4T15CACNA01090 و شماره شاسی NAGC1AB49N1008031 به نام **فریده نقی پور قوشچی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مزایده اموال غیر منقول (استاد ذمه)

به موجب پرونده اجرائی کلاسه ۹۹۰۰۶۷۵ ششدانگ یک قطعه زمین به پلاک ثبتی ۴۸ فرعی از ۳ فرعی از۸۶- اصلی (چهل و هشت فرعی از سه فرعی از هشتاد و شش اصلی) واقع در بخش ۱۸ ثبت بهشهر به مساحت ۵۵۸ متر مربع (پانصد و پنجاه و هشت متر مربع) ملکی پاشا رمضانی بابت سهم الارث آقای حمید رمضانی به نشانی بندر امیرآباد شهرک جهاد که سند آن در صفحه ۲۵۹ ذیل ثبت ۳۳۱۸ دفتر جلد ۲۳ ثبت و صادر گردید. با حدود و مشخصات شمالاً بطول ۵۰/۱۵متر پی ایست به پی قطعه ۲۹ تفکیکی شرق به طول ۳۶ متر پی ایست به پی قطعه ۴۷ تفکیکی چنوبۀ بطول ۱۵/۵۰متر پی ایست، به پی قطعه ۶۳ تفکیکی غربۀ بطول ۳۶ متر پی ایست به کوچه شش متری و برابر سند ازدواج شماره ۲۶۴۱ تاریخ ۱۳۹۷/۷/۱۹دفتر ازدواج ۱۸۱ ساری بابت مهریه بازداشت گردیده است که طبق نظر کارشناسان سه نفره مقدار سهم الارث آقای حمید رمضانی به مبلغ ۱۴/۵۰۰/۶۴۷/۰۰۰ریال (چهارده میلیارد و ششصد و چهل و هفت میلیون و پانصد هزار ریال) ارزیابی شده پلاک فوق به صورت یک قطعه زمین فاقد مستحدثات و ابنیه می باشد و شهرک مذکور شامل قطعات متعدد با کوچه ها و خیابان های احداثی بوده و در بعضی قطعات ساخت و ساز شده است و کل شهرک دارای برق و گاز می باشد. که مقدار ۲/۱ (دودانگ و یک دهم) دانگ مشاع از ششدانگ به استثناء بها ثمن عرصه و اعیان طبق طلب بستانکار از ساعت ۹ الی ۱۲ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۷/۲۵ (بیست و پنجم مهر ماه سال یکهزار و چهارصد و یک) در اداره ثبت اسناد و املاک بهشهر واحد اجرائیات واقع در بلوار شهید هاشمی نژاد از طریق مزایده به فروش می رسد. مزایده از مبلغ ۱۴/۵۰۰/۶۴۷/۰۰۰ ریال شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقداً فروخته می شود. لازم به ذکر است پرداخت بدهی های مربوط به آب، برق، گاز اعم از حق انشعاب و یا حق اشتراک و مصرف در صورتی که مورد مزایده دارای آنها باشد و نیز بدهی های مالیاتی و عوارض شهرداری و غیره تا تاریخ مزایده اعم از اینکه رقم قطعی آن معلوم شده یا نشده باشد به عهده برنده مزایده است و نیز در صورت وجود مازاد، وجوه پرداختی بابت هزینه های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد خواهد شد و نیم عشر و حق مزایده نقدا وصول می گردد. شرکت در مزایده منوط به پرداخت ده درصد از مبلغ پایه کارشناسی به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. پرنده مزایده مکلف است مابه التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز ننماید مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد . م الف ۱۳۸۶۶۷۷

تاریخ انتشار: یکشنبه ۱۴۰۱/۷/۱۰

مسئول واحد اجرای اسناد رسمی بهشهر
محسن جعفری

کارت دانشجویی **اینجانب پرستو سیاهپوش** نام پدر محمدرضا با شماره دانشجویی ۹۴۱۲۵۴۰۱۵ از دانشگاه علم و فرهنگ رشته حقوق خصوصی در مقطع کارشناسی ارشد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب علی زوار** فرزند احمد به شماره شناسنامه ۵۶۸۷ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته عمران عمران صادره از واحد دانشگاهی آزاد اسلامی زاهدان با شماره ۱۵۱۴۹۰۱۴۷۸ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد زابل به نشانی زابل جاده بنجار مجتمع دانشگاهی دانشگاه آزاد زابل ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب فرزانه بیات** فرزند محمدعیسی به شماره شناسنامه ۲۵۷۹۴ و کد ملی ۰۰۳۶۰۰۵۶۷۳ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته روانشناسی صادره از واحد دانشگاهی آزاد تهران مرکز با شماره ۱۹۵۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز به نشانی: تهران. سوهانک. دانشکده علوم انسانی ارسال نماید.

مالکین محترم غرفه های تجاری مجتمع معراج قشم

در پی برگزاری نخستین مجمع عمومی غرفه های تجاری مجتمع معراج قشم در مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۳۱ ، اعضای هیئت امنا و هیئت مدیره نخستین، به شرح ذیل مشخص گردیدند :

اسامی ۵ تن اعضای هیئت امنا: ۱ - محمد عظیم اسلامی رمچاهی ۲ - محمد سعید چابک ۳ - سعید طاهریان ۴ - نبیل قاسمی ۵ - اکبر ترابی مجید

اسامی پنج تن اعضای هیئت مدیره نخستین: ۱ - محمد صالحی جی جیانی ۲ - عبدالرحمان تاب ۳ - حامد محمد زاده ۴ - عبدا... رضوانی ۵ - یحیی نحوی

محمد فیصلی (علی البدل هیئت مدیره)
مجتبی نیاز خانی (علی البدل هیئت امنا)

بدیهی است هر گونه تصمیم و اعلان، از جانب هیئت فوق الذکر، صرفا و جاهت قانونی داشته و تصمیمات جهت فراخوان دکوراسیون و راه اندازی مجتمع تجاری معراج ، به زودی از سوی هیئت امنا مذکور متعاقبا اعلام می گردد.

جهت اطلاعات بیشتر با شماره های ۰۹۲۱۷۰۶۴۶۹۱ محمد عظیم اسلامی رمچاهی و ۰۹۳۸۷۴۶۳۶۸۶ محمد صالحی جی جیانی و دفتر مجتمع به شماره ۵ - ۰۷۶۳۳۳۸۷۱۲۱ تماس حاصل فرمایید.

برگ سبز و سند کمپانی **خودرو پژو ۲۰۶** رنگ بژ متالیک مدل ۱۳۸۱ به شماره پلاک ایران ۲۸ _ ۲۳۴ د ۳۸ و شماره موتور 10FSE24041693 و شماره شاسی ۸۱۶۲۴۹۴۷ به نام **هادی اسکندری** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.